

40 år med YCÅ

Af Leif Degn

Hygge ved den første Hule i 1968.

Da Leif Degn i maj 1966 købte sin første Yamaha hos Carl Andersen Motorcykler i Århus, anede han ikke, hvilken indflydelse det skulle få på hans liv i form af et medlemskab af Yamaha Club Århus, som han var med til at stifte i september 1966.

Efter tidligere at have kørt DKW, købte jeg i 1966 en Yamaha hos den daværende importør, Carl Andersen, der havde hentet de første Yamaha'er til Danmark fra England året før. De første måneder nød jeg sommeren og min nye motorcykel, en YL1 Twin Jet

100 cc. Jeg kørte mange ture rundt i landet, men savnede nogen at køre sammen med. Så den 17. september var der en annonce i Stiftstidende om interesse for en Yamaha klub. Jeg meldte mig under fanerne og kom efter kort tid med i bestyrelsen. – Det var også den-

gang sådan, at dem der ikke kan holde deres kæft, altid ender i en bestyrelse.

I den første tid mødtes medlemmerne på Restaurant Søsporten på Århus havn. Restauratøren her så med venlige øjne på unge mennesker på motor-

En stolt ejer med sin nye Yamaha i maj 1966.

cykler, det var ellers ikke så almindeligt på det tidspunkt. Vi mødtes så vidt muligt om torsdagen til klubaften – vi var vel på det tidspunkt 10-15 medlemmer. Der blev afholdt en række filmaftener, hvor der blev inviteret ikke-medlemmer, og derved fik vi en del nye hoveder i klubben.

Efterhånden kom der også nogle ikke Yamaha kørere med, først som passive medlemmer og senere efter en generalforsamlingsbeslutning som fuldgældige medlemmer. Allerede på et tidligt tidspunkt blev YCÅ altså åben for andre end Yamaha ejere, men navnet blev bibeholdt.

Da vi havde holdt til på Søsporten et halvt års tid, fik vi vores første klublokale, som blev indrettet i den første klubformands, Roland Syrigris, kælder. Der mødtes vi ca. 1 gang om ugen. Det hændte også, at vi mødtes søndag formiddag for

at køre en fællestur.

I april 1967 deltog vi for første gang i MC Touring Clubs Bamsetræf. MCTC var blevet stiftet i november 1966, altså et par måneder efter YCÅ. Jeg tror, det var nr. 2 i rækken af Bamsetræf, og at det blev holdt på Slukefter Kro på Fyn. Jeg var ikke selv deltager det år, så jeg ved ikke så meget om dette træf, hvorimod jeg har deltaget i alle senere Bamsetræf, inkl. det famøse i Hanstholm, som satte en stopper for fremtidige Bamsetræf.

I oktober 1967 deltog vi i en Zielfahrt til Trappenkamp i Tyskland (lidt sydøst for Neumünster). Jeg husker, at vi skulle danne ordet Vincent ved at få stemplet i byer, hvis forbogstaver indgik i navnet. Vi deltog i samarbejde med den også i Århus værende Honda Club og deltog under navnet Japanese MC Club. Der startede 2 hold, et hurtigt hold

bestående af 250 cm³ Yamaha og 450 cm³ Honda'er og et langsommere hold bestående af en enkelt 250'er og 4 eller 5 100 cm³ Yamaha. Vi vandt fine præmier, og det gav blod på tandet, så vi deltog herefter hvert år, indtil Zielfahrt til Trappenkamp stoppede engang i 70'erne. Vi opnåede at vinde en vandrepokal 3 gange og dermed til ejendom.

I foråret 1968 kunne vi ikke længere mødes hos Roland, da han havde fået andre interesser og ikke længere syntes, at han havde så meget tid til YCÅ. Jeg formidlede et lejemål af et stykke jord i Lyngby ved Brabrand, i øvrigt et pragtfuldt naturskønt sted med mange skrænter og en gammel grusgrav, hvor vi også kunne lave en motocross-bane. Et af medlemmerne var i lære som murer, og fra hans mester fik vi et gammel murerskur, og med lidt snilde og en smule tilkøbstræ

blev det til vores første rigtige klubhus. Vi fik også indrettet med gamle møbler og et groft sammentømret køkkenbord med et enkelt gasblus.

Nu kan det nok være, at der for alvor kom gang i klublivet. Vi kørte trial og motocross på sammenflikkede cykler, og vi planlagde og kørte mange ture og deltog i diverse træf. I de weekends, hvor der ikke var træf, blev det kutyme med bål lørdag aften og en øl eller to, hvorefter vi overnattede i "Hulen", som klubhuset hurtigt blev døbt.

I 1968 deltog vi for første gang i Hondsrug Rally i Holland. Det vil nu sige, at jeg aldrig kom længere end til grænsen til Tyskland. Vi var startet hjemmefra fredag aften i øsende regnvej, vi var tre cykler i min gruppe, alle 250 cm³ YDS 3, idet min 100'er var blevet skiftet ud i efteråret 1967 efter en laaang tur hjem fra førnævnte Zielfahrt i regn og stærk blæst, selvfølgelig modvind. Jeg sad og regnede på økonomien, og da jeg havde fået nyt job som rejsemontør, mente jeg nok, at der kunne blive råd til en brugt 250'er. Den blev så indkøbt ugen efter til den betragtelige sum af 2.000 kr i bytte med 100'eren.

Men tilbage til turen til Holland. Som sagt, det øsregnede, og da vi nåede Lundtoft Kro og Camping, som ligger ca. 8 km før grænsen til Tyskland, var vi gennemblødte, regntøj var ikke af den bedste kvalitet dengang. Vi holdt pause der, indtil regnen stilnede af kl. ca. 3 om morgenen. Vi kørte så ned til grænsen og blev mødt af en meget morgensur tysk grænsegendarm, som straks opdagede, at mit forsikrings-selskab havde skrevet et enkelt tal forkert i mit "grønne kort", og så var grænsen lukket for mit vedkommende. Den tur endte således for mit vedkommende med en gåtur til den nærmeste grænsekiosk, en smule indkøb og ellers en hjemtur i godt vejr. Men senere har jeg taget revanche og deltaget i

I 1968 blev der indrettet et værksted på Norring Mølle. Ulrik Worm har fat i skovlen, mens Meyer og Ivan kigger på.

Hule nummer 2 blev bygget i 1969 i en nedlagt grusgrav ved Sabro vest for Århus. Her ligger Hulen stadig, men nu i en noget større og finere udførelse, og på det seneste er der sågar blevet indlagt el.

mange Hondsrug Rally'er.

Samme år var vi en lille flok, der drog til træf i Val d'Isere i Frankrig. Jeg var med på en helt ny 350 cm³ Yamaha R2, som på grund af en bedre økonomi end ventet var blevet købt hos den nye Yamaha forhandler, Franz Kroon, i Århus.

Cyklen blev leveret fredag aften og var til 500 km eftersyn lørdag morgen, hvorefter vi startede mod Frankrig og Italien søndag morgen. 14 dage senere, efter en fin tur i blandet vejr, havde cyklen kørt 6.000 km.

I 1969 var den gal igen, vi måtte flytte nok en gang.

Krakær Træf i 1971. Navnet stammer fra en campingplads på Mols, hvor klubbens første vinter-teltræf fandt sted.

Hulen som den så ud i midten af 70'erne.

Bonden som ejede jorden, hvor Hulen lå, havde solgt jorden, så vi skulle have ryddet pladsen inden 1. april. Heldigvis var nu desværre afdøde Ulrik Worm fra Norring Mølle blevet medlem af klubben, og klubbens medlemmer havde hjulpet ham med at indrettet et godt værksted i en gammel stald i møllen. Her fik vi indrettet et

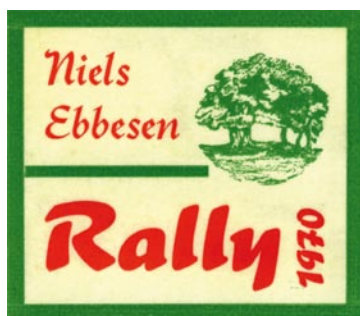
lokale kaldet "Cafeteriaet" hvor vi holdt klubaftener hele vinteren. Nu var klubaftenerne flyttet til fredag, og desuden var der skrueaftener ca. 2 gange om ugen.

I det tidlige forår 1969 lejede vi den gamle grusgrav, hvor Hulen stadigvæk ligger. Vi indkøbte en meget brugt banevogn, som havde en fortid

som kviestald, hvilket tydeligt kunne ses på gulvet, som måtte udskiftes. Vort hidtidige klubhus, murerskuret, blev opstillet bag banevognen som oplagsrum og kom som sådan til værdighed igen. Banevognen blev indrettet efter alle kunstens regler med borde og bænke, og et nyt køkken blev indrettet med indkøbte "antik" elementer og et brugt gaskomfur med ovn. Et køleskab var også på ønskesedlen, men da vi ikke havde indlagt el, kunne det ikke lade sig gøre – eller vent nu lidt, jeg havde en fortid som arbejdsdreng på Dalsø Gas, og der havde jeg været med til at reparere et gasdrevet køleskab, sådan et måtte vi da kunne lave. Som sagt så gjort. Jeg indkøbte en brænder, en slags bunsenbrænder, og en tændsikring, en anordning, der lukker for gassen, hvis flammen går ud. Et klubmedlem som bestyrede en losseplads, fandt et gammelt absorptionskøleskab, som virkede, i hvert fald så længe det kørte på el. El-patronen blev afmonteret, og gasbrænderen og tændsikringen blev monteret i stedet for. Efter at flammen havde brændt i ca. ½ time, begyndte der – oh fryd! – at danne sig is i frostboxen. Det virkede, og siden har vi haft gasdrevne køleskabe i Hulen, indtil vi for ikke så længe siden fik indlagt el.

1969 var også året, hvor vi indledte den lange tradition med at afholde orienteringsløb, et i sensommeren kaldet Septemberkåsan og et om foråret kaldet Niels Ebbesen Rally efter den navnkundige Niels Ebbesen, som "vog" den kulde greve i Randers, og som startede oprøret mod de tyske grever, som en veg konge havde pantsat det meste af Jylland til. Niels Ebbesens gård menes at have ligget ganske tæt på Hulen. Niels Ebbesen Rally var et dagorienteringsløb med efterfølgende festivitets i Hulen. Maden, der blev serveret, var selvfølgelig lavet i vort nye køkken.

YCA's o-løb i 70'erne var ikke altid lige lette at komme igennem, da der blev kørt på almindelige gadecykler.

Septemberkåsan var opkaldt efter det svenske November-kåsan, som var et dag- og natløb på meget dårlige veje. Septemberkåsans veje var dog af en noget bedre beskaffenhed end de svenske ditto, men der var stadigvæk tale om en dag- og en natetape.

I 1969 introducerede vi også begrebet Julezielfahrt, der ligestod sine tyske navnesøstre består af et løb uden tidsberegning bortset fra tidligste starttid og seneste sluttid. Man skal ved hjælp af forbogstaverne fra passerede byer, hvor man får et stempel, stave til et navn, som for eksempel kan være en fugl, en forfatter eller en motorcykel efter frit valg inden for årets emne. Man kan således lave sin rute lang eller kort efter behag, eks. DKW eller Excelsior. Ved ankomsten til målet er der så julehygge med æbleskiver, gløgg, juletræ og julehistorie, som helst skal handle om motorcykler og jul.

Orienteringsløbene er nu gået til de evige løbsruter, men Julezielfahrten eksisterer endnu i modereret form. I stedet for o-løbene afholder vi hvert år i september en Høstfest med indlagte sjove konkurrencer,

I dens storhedstid blev der kæmpet bravt om pokalerne og kørt utallige kolde december-kilometer i forbindelse med den årlige Julezielfahrt, der i mange år havde mål i Voerså syd for Sæby. Her en del af de deltagende maskiner før starten på hjemturen en søndag i 70'erne.

spisning og bal bagefter. Naturligvis til levende musik.

Den nye Hule blev snart rammen om en række meget stærke venskaber, hvoraf de fleste består endnu. Vi var en gruppe ungarke, som hver fredag mødtes i hulen medbrin-

gende toilettaske og sovegrej, og hvis vi ikke lige havde planlagt en tur i weekenden, blev vi hængende i Hulen til sent søndag aften. Selvfølgelig med bål, sang og bægereklang til langt ud på lørdag nat. I flere år kørte vi i sommerhalv-

Leif Degn poserer med murmeldyr-bamser ved Grossglockner i 1978.

året, der for os gik fra april til november, noget vi kaldte HT. Det står vist nok for Håbløs Touring. Disse ture foregik altid onsdag aften, uanset vejret, og gik til en eller anden kro, hvor vi så fik kaffe. Disse ture er nu blevet genoptaget, men nu om mandagen og helst kun i godt vejr. Man bliver jo ældre og mere magelig!

I mange år gik klublivet sin vante gang, men pludselig var der en af ungarlene, der fandt sig en dame, og hov, en til og en til, og så måtte jeg jo også prøve den galej. Det første forsøg gik ikke så godt, så jeg hang lidt med skuffen, indtil en af pigerne i klubben (ja, vi har selvfølgelig også piger i vor

midte) inviterede mig til en fest, hvor jeg traf Ulla, som senere blev min kone – sig ikke, at det var arrangeret! Senere gjorde vi så gengæld ved at præsentere omtalte pige for sin nuværende mand.

Den gamle hule var i øvrigt blevet udvidet med endnu en banevogn, hvori der blev indrettet en rustik pejsestue med muret pejs, som desværre røg lige så meget inde i stuen som op i skorstenen, hvorfor den måtte skiftes ud med en rigtig brændeovn kaldet "Fjernsynet". Men tidens og en vis kendt, men ikke værdsat gnavers tand havde tæret på Hulen, så det blev besluttet at bygge en ny. Vi gik på jagt

efter brugt tømmer til skelettet på den nye, som et af medlemmernes kæreste havde tegnet.

Der var en, der vidste, at Beder Kro skulle rives delvist ned for at blive ombygget til lejligheder. Kontakt til ejeren, som viste sig at være samme mand, som ejer Århus Scooter. Jo, vi kunne godt få hele tagkonstruktionen og tømmeret fra balsalen, som skulle rives ned, og hvis vi selv stod for nedrivningen, skulle vi få det gratis. Vi samlede et hold, lånte en lastbil og gik i gang. Snart havde vi så både tag og tømmer til den nye hule.

Vi støbte en grund med rigtigt betonklaplag, så vi ikke igen skulle blive generet af den omtalte gnaver, og i løbet af nogle uger i sommeren 1981 rejste den nye hule sig. Den var helt færdig inden vinteren og kom kun til at koste ca. 35.000 kr – og en masse medlemssved.

Efterhånden som mange af den faste stab af medlemmer blev gift og fik familie, blev klublivet tonet en smule ned, men klubaftenerne bliver dog stadigvæk godt besøgt. Vi kører da også stadigvæk touring, men nu mest om sommeren. Dog med undtagelse af nogle få, som deltager i Primus Træf i Norge i februar i ned til 30 minus-grader.

Vores traditionsrige lokale vintertræf, "Krankærtræf", som har været afholdt siden 1969, ÷1973 med de bilfrie søndage, kører også stadig, men har de sidste par år været slået sammen med Dansk Primustræf. Silkeborg MC's Vintertræf har som regel også besøg fra YCÅ.

Når jeg her i skrivende stund lader tankerne gå tilbage gennem årene, kan jeg ikke forstå, at det snart er 40 år siden, at den lille annonce i Århus Stiftstidende satte det hele i gang, og at jeg i de forløbne år har ejet 13, Yamaha'er og 3 Nimbuser – jeg har for resten lige købt en Nimbus igen.

Jeg må sige, at YCÅ og motorcykler har haft en stor indflydelse på mit liv. Selv da min kone døde af kræft efter 20 års

samliv, og jeg efter 2 år gerne ville finde en ny kvinde, hvem fandt jeg så, Inge, en søster til en af mine motorcykel-venner, så sig ikke, at klubliv og motorcykler ikke har haft indflydelse på mit liv.

Nu håber jeg, at vores Jubilæumsfest (15.-17. september), som bliver holdt næsten på dagen, vil samle mange nye og gamle venner og medlemmer, så vi rigtig kan fejre de 40 år med mange minder – glade som sørgelige.

Leif Degn

Karsten Jakobsen klar til at servere de obligatoriske æbleskiver ved Julezielfarhten i 1997.

